

РЕШЕНИЕ

№ 1173

гр. София, 29.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ГО I-3 СЪСТАВ, в публично заседание на деветнадесети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Богдана Желявска

при участието на секретаря Ели Й. Гигова
като разгледа докладваното от Богдана Желявска Гражданско дело № 20211100106781 по описа за 2021 година

за да се произнесе взе пред вид следното:

Предявен е иск от М. Н. К., ЕГН *****, действаща лично и със съгласието на майка с А. Д. Б., ЕГН *****, чрез адв. П. С., САК, съдебен адрес: София, ул. **** против ЗК „Л.И.“ АД, ЕИК ****, София, бул. „****“, с правно основание чл. 432, ал. 1 КЗ и чл. 86 ЗЗД за заплащане на сумата 40 000 лв. – обезщетение за претърпени нематериални вреди от ПТП, претендирано направо от застрахователя, ведно със законната лихва, считано от датата на датата на увреждането – 21.06.2016 г. до окончателното изплащане и сторените разноски.

В исковата молба се твърди, че на 21.06.2016 г. в София, около 19,55 ч., К. В. В., ЕГН *****, управлявал л. а. марка „Пежо“, модел „106“, рег.№ СН **** НН по бул. „Черни връх“ с посока на движение от бул. „Джеймс Баучер“ към бул. „Арсеналски“. В този момент ищцата, заедно с нейна приятелка, пресичала бул. „Черни връх“. Водачът В. нарушил ЗДвП и ударил ищцата, в резултат на което тя получила телесни повреди.

За ПТП е образувано ДП № 11269/2016 г. по описа на РТП-ОР-СДВР, пр.пр. № 20610/2016 г. по описа на СРП. Образувано е н.а.х.д. № 9036/2017 г. по описа на СРС, по което с решение от 02.11.2017 г., съдът е признал водача К. В. В. за виновен по повдигнатото му обвинение за извършено престъпление по чл. 343, ал. 1, б. „б“, пр. 2 вр. чл. 342, ал. 1, пр. 3 НК за причиняването на средна телесна повреда на М. Н. К. в резултат на нарушение на правилата за движение, регламентирани в чл. 116 и чл. 117 ЗДвП, като го е освободил от наказателна отговорност, наложил му е административно наказание глоба в размер 1 000 лв. и, наред с това, го е лишил от право да управлява МПС за срок от шест месеца. Решението е влязло в

сила.

Вследствие на инцидента ищцата заявява, че е търпи огромни болки и страдания. И към настоящия момент изпитва болки в областта на главата и шията, които понякога се засилват много. Извън причиненото ѝ сериозно телесно увреждане и съпътстващите го силни физически болки и битови неудобства, изпитала и изключително силен психологически стрес от характера и тежестта на самия удар при ПТП.

За автомобила, причинил ПТП, ищцата твърди, че е бил налице действащ договор за задължителна застраховка "Гражданска отговорност" по ЗП BG/22/115001806165 с период на действие 17.07.2015 г. - 16.07.2016 г. с ответната застрахователна компания.

С молба с вх. № 1173/25.01.2018 г. ищцата сезирала ответната застрахователна компания доброволно и извънсъдебно да ѝ заплати претендираните обезщетения за претърпените неимуществени вреди, но плащане не последвало.

За обезщетяване на понесените болки и страдания вследствие получените увреждания ищцата предявила иск пред СГС против ответника за сумата 55 000 лв. - частичен иск от вземане в пълен размер 150 000 лв., представляваща обезщетение за неимуществени вреди от процесното ПТП, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от 21.06.2016 г. до окончателното ѝ плащане. Образувано било гр.д. 2903/2019 г. по описа на СГС, 1-17 с-в, по което с решение № 4663/31.07.2020 г. съдът приел, че по справедливост ѝ се дължи 75 000 лв., но с оглед прието съпричиняване присъдил сумата 50 000 лв., ведно със закона лихва върху нея, считано от 21.06.2016 г. до окончателно изплащане на сумата. Решението е потвърдено от САС и е влязло в сила.

Ищцата заявява, че така определеното ѝ обезщетение е недостатъчно, като счита, че е справедливо да бъде обезщетена поне частично със сумата 90 000 лв.

В тази връзка моли съда да постанови решение, с което да осъди „ЗАСТРАХОВАТЕЛНА КОМПАНИЯ Л.И.“ АД, да ѝ заплати, на осн. чл. 432 от КЗ, сумата 40 000 лв., представляваща допълнително обезщетение за неимуществените вреди - болки и страдания, вследствие на ПТП, станало на 21.06.2016 г. в София, ведно със законната лихва, считано от 21.06.2016 г. до окончателното изплащане и сторените разноски.

Представила е и е изисквала писмени доказателства, поискала е разпит на свидетели и назначаване на експертизи.

В хода по същество моли съда да уважи предявения иск с всички законни последици, вкл. и разноски по списък.

Ответникът ЗК „Л.И.“ АД оспорва предявения иск изцяло по основание и размер. Претендира разноски в това число и юрисконсултско възнаграждение.

Оспорва предявения иск за неимуществени вреди, като счита същия за недължим и прекомерно завишен.

Оспорва твърдението, че в резултат на ПТП от 21.06.2016 г. са възникнали всички описани в

исковата молба като вид и характер вреди за М. Н. К..

Оспорва твърдението за наличие на причинно-следствена връзка на всички претендирани вреди с ПТП.

Навежда довод за съпричиняване на ПТП и на вредоносния резултат от ищцата М. Н. К..

Твърди, че сочените в исковата молба травми на М. Н. К. са следствие от виновното поведение и на родителите ѝ, които не са положили необходимите грижи за нея и са я оставили без надзор и грижа.

Счита размера на предявения иск за неимуществени вреди за неоснователно завишен и прекомерен, както и за предявен в противоречие с принципа за справедливост, прогласен в чл. 52 ЗЗД.

Оспорва по основание и размер претендираната законна лихва, както и началната дата, от която същата се дължи.

Представил е писмени доказателства, поискал е допускане на гласни и експертиза.

В хода по същество моли съда да отхвърли изцяло исковата претенция, като му присъди разноски по списък.

-

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Между страните не се спори, а и от събраните по делото доказателства се установява по безспорен начин, че с решение по н.а.х.д. № 9036/2017 г. на СРС, НО, 21-ви с-в от 02.11.2017 г., съдът е признал водача К. В. В., ЕГН *****, за виновен в това, че на 21.06.2016 г. в София, около 19,55 ч., управлявайки л. а. марка „Пежо“, модел „106“, рег.№ СН **** НН по бул. „Черни връх“ с посока на движение от бул. „Джеймс Баучер“ към бул. „Арсеналски“, правилата за движение, регламентирани в чл. 116 и чл. 117 ЗДвП - престъпление по чл. 343, ал. 1, б. „б“, пр. 2 вр. чл. 342, ал. 1, пр. 3 НК и е причинявал средна телесна повреда на М. Н. К.. С решението си съдът го е освободил от наказателна отговорност, наложил му е административно наказание глоба в размер 1 000 лв. и, наред с това, го е лишил от право да управлява МПС за срок от шест месеца. Решението е влязло в сила на 18.11.2017 г.

С решение от 31.07.2020 г., постановено по гр.д. № 2903/2019 г. на СГС, I-17 с-в ответникът ЗК „Л.И.“ АД, е осъден да заплати на М. Н. К., действаща чрез нейната майка и законен представител А. Д. Б., сумата 55 000 лв., представляваща обезщетение за неимуществени вреди, изразяващи се в претърпени болки и страдания от увреждания, получени при ПТП на 21.06.2016 г., ведно със законната лихва, считано от 21.06.2016 г. до окончателното изплащане, като е отхвърлен предявения иск за горницата до 55 000 лв., предявен като частичен иск от 150 000 лв. Мотивите за това са прието съпричиняване от страна на пострадалата ищца.

По делото е прието за безспорно доказано наличието на валидно застрахователно правоотношение досежно автомобила, чиито водач е причинил катастрофата - л. а. марка „Пежо“, модел „106“, рег.№ СН **** НН, по сключена застраховка „Гражданска отговорност“ с ответното дружество по з.п. № BG/22/115001806165 с период на действие 17.07.2015 г. - 16.07.2016 г.

От заключението на *приетата по делото и неоспорена от страните СМЕ*, която съдът кредитира като безпротиворечива и съответстваща с останалия доказателствен материал, се установява, че, в резултат на катастрофата, ищцата е получила следните увреждания: - контузия на главата в челно-слепоочната област вдясно, съпроводена с линейно счупване на черепа и с контузия на мозъка, които са реализирали медико-биологичния критерий *разстройство на здравето, временно опасно за живота*; - кръвоизлив над твърдата мозъчна обвивка, който реализира медико-биологичния критерий *разстройство на здравето, временно опасно за живота*; - сублуксация/непълно изкълчване на 2-ри – 3-ти шийни прешлени, които реализират медико-биологичния критерий *временно разстройство на здравето, неопасно за живота*, - охлузвания в областта на двете колена и левия лакът, които са причинили болка и страдание. Описаните травматични увреждания са причинени по механизма на удар с или твърди тъпи предмети и добре отговарят да са получени при процесното ПТП от 21.06.2016 г.

Наличието на епидурален хематом е наложил извършването на оперативно лечение и на 23.06.2016 г. М. К. е оперирана – Краниотомия фронтотемпоралис декстра. Евакуацио хематоматис епидуралис декстра. Дренаж №1 /отваряне на черепната кухня; евакуация на хематома и поставяне на един дрен/. Краниотомията е извършена с оформено чрез краниотом елипсовидно костно ламбо, впоследствие фиксирано с конци. На контролното КТ изследване проведено на 08.08.2016 г. е отразено: „...Състояние след фрактура на дясната фронтална кост и деснострА. фронтална остеопластична краниотомия по повод евакуация на травматичен епидурален хематом. Нормална нативна мозъчна КТ находка“. Към момента пострадалата ищца е в добро общо състояние, контактна, адекватна, ориентирана за място и време, без отклонения от нормалния физиологичен статус.

При извършения преглед експертът е установил оперативен белег на границата на окосмената и неокосмената част на главата с дъговиден характер с дължина 15 см.

Пред вид протеклото наказателно производство и постановеното и влязло в сила решение по цитираното по – горе н.а.х.д., ищцовата страна се отказва от искането си за изслушване на САТЕ за механизма на ПТП, тъй като този механизъм е установен от наказателния съд е е задължителен за съда, съобразно нормата на чл. 300 ГПК.

По искане на ищцата и за доказване на претърпените от нея неимуществени вреди съдът допусна и разпита *две свидетелки*

Свидетелката М.Т.Н. е съседка на ищцата и майка ѝ – буквално живеят врата срещу врата.

В показанията си тя заяви, че М. сега е на 17 години. Знае, че преди около седем години, в началото на лятото, тя е претърпяла ПТП в София, на бул. Черни връх, когато е вървяла заедно с още едно момиченце по улицата, излизала е от една пряка на бул. Черни връх. Видяла я е, след като била изписана от болницата, където престояла около десет дни, и си била вече въщи. Лежала, била с превръзка на главата, имала рани на колената и на дланите, виел ѝ се свят, била уплашена, била едно десетгодишно дете, претърпяло инцидент, стаята била затъмнена. Н. поддържала постоянна връзка с майка ѝ, с която са много близки, и знае, че на следващия ден М. била оперирана. И досега там, където е била операцията, има сериозен белег на главата започва от края на челото и стига до ухото, преди е бил по видим, защото главата ѝ е била обръсната. Заедно са ходили по море с инцидента. Първоначално ѝ ставало лошо от слънцето, имала дискомфорт от пътя. След две – три години отново били заедно и вече била по – добре. Свидетелката заяви, че възстановяването на пострадалото дете продължило около година. Каза още, че в момента М. е затворена, станалото сериозно ѝ се отразило, споделила, че и когато била в ново училище в 7-ми клас, след инцидента, съучениците ѝ се подигравали заради белега и това я правело лабилна, страняла от хората. Преди криела белега и не говорела за това, сега го споменава, но продължава да се притеснява. Той се вижда с просто око, ако е вдигната косата ѝ. На мястото на белега коса не е поникнала. Майка ѝ не е прибягнала до психолог, защото е била финансово затруднена.

Свидетелката А. Д. Б. е майка на ищцата. Каза, че е видяла дъщеря си след катастрофата на 21.06.2016 г. в Пирогов, около 40 минути след това. Била зле, с много рани по тялото и лакътя, охлузвания по краката, синини по тялото, била уплашена, но в съзнание. Първо била в Шокова зала, след това в Неврологично отделение. На следващия ден ѝ направили скенер и установили хематом в главата. Оперирали я и я преместили в Детско неврологично отделение. Общо престояла десет дни в болницата и през това време майка ѝ била придружител. Понесла тежко операцията – имала много силни болки в главата, не можела да си отвори очите, давали ѝ много силни обезболяващи, но, въпреки това, изпитвала болка. Когато я изписали въщи трябвало да бъде на тихо място, без слънце, без компютри, болките продължили и пиела допълнителни лекарства, не можела да отиде дори до тоалетната самостоятелно. Възстановяването било дълго. На 15 септември когато тръгнала на училище, се чувствала малко по – добре физически, но била зле психически. Пиела обезболяващи, нурофен и аналгин. След операцията от дясната страна ѝ останал голям, доста забележим белег – широчината му е поне половин см., дълъг е около 10 см., разрезът тръгва от челото към ухото, на мястото няма и никога няма да поникне коса. В началото било много трудно, защото децата ѝ се подигравали – била обръсната и без коса, опитвали се да го прикрият с кърпи. Според Б. и до ден днешен дъщеря ѝ си прави косата така, че да не се вижда белегът. Въпреки, че ѝ обяснявала да не се срамува, да не се притеснява, имало момент, в който не искала да ходи на училище. Въпреки че съзнавала, че проблемът е от компетенцията на психолог, свидетелката нямала средства да се потърси специализирана помощ. По – късно М. започнала да посещава психолог, но майка ѝ смята, че и досега не се

е възстановила психически, въпреки че физически вече е добре. Сега вече на тази възраст се притеснява, че момчетата няма да я харесат заради белега. И до ден днешен се притеснява при пресичане, останал ѝ страх от движението и колите.

В заключението си вещото лице – *съдебно – психологическа експертиза* заявява, че резултатите от проведеното психологическо изследване, заедно с материалите по делото, недвусмислено показват негативни преживявания, свързани със станалото през м. юни 2016 г. ПТП. Преживеният стрес би могъл да бъде квалифициран като *първоначална остра стресова реакция*, която, вследствие на продължилите повече от няколко дни болки и страдания, свързани с болничното лечение и следоперативния период, е преминала в *смесена тревожно-депресивна реакция*. Според експерта, ищцата е психично здрава, без психотични симптоми. Може да бъде обсъждано негативното влияние на преживяното, свързано с катастрофата, повлияло за изграждането ѝ като неуверена и тревожна личност. Според експерта, посттравматичните увреждания, без своевременно лечение, могат да обусловят или засилят наблюдаваната при М. К. емоционална лабилност и себенеувереност.

Изложеното се доказва от събраните по делото и неоспорени от страните писмени, гласни доказателства и експертизи.

При така установеното от фактическа страна съдът намира от правна страна следното:

Предявен е иск по чл. 432, ал. 1 КЗ и чл. 86 ЗЗД са за изплащане от застрахователя ЗК „Л.И.“ АД обезщетение за претърпени неимуществени вреди на ищцата М. К. от станалото на 21.06.2016 г. ПТП, болки и страдания в размер 40 000 лв. вследствие катастрофата, ведно със законните последици – лихви и разноски.

Съгласно разпоредбата на чл. 45, ал.1 ЗЗД всеки е длъжен да поправи вредите, които виновно е причинил другиму, а според ал.2 на същия текст при всички случаи на непозволено увреждане вината се предполага до доказване на противното.

Съгласно чл.432, ал.1 КЗ увреденият, спрямо когото застрахованият е отговорен, има право да иска обезщетение пряко от застрахователя.

Непозволеното увреждане е сложен юридически състав, чиито елементи при условията на кумулативност следва да бъдат налице, за да бъде ангажирана отговорността както на прекия причинител, осъществил деликта, така и на обвързания с гаранционно-обезпечителната отговорност правен субект, а именно: деяние, противоправност, вреда, причинна връзка между деянието и вредата, както и вина, независимо от нейната форма – умишъл или непредпазливост. Следователно основателността на иска по чл. 45 ЗЗД

предполага установяване в съдебното производство на тези елементи, съотнесени към конкретната фактическа обстановка, твърдяна от ищеца. В настоящия случай по безспорен начин се установява наличието на всички елементи от състава на непозволеното увреждане.

Съдът намира, че конкретният размер на обезщетението следва да се съобрази с разпоредбата на чл. 52 ЗЗД - по справедливост, като се вземат пред вид всички относими обстоятелства, очертаващи действителните болки и страдания на ищцата вследствие получените от катастрофата травми, както и вече присъдените със съдебното решение по гр.д. . № 2903/2019 г. на СГС, I-17 с-в по предявения срещу ответника частичен иск.

Съдебната практика приема като критерий за определяне на справедливо обезщетение житейски оправданото и утвърденото такова за аналогични случаи, съобразени с конкретния.

В резултат на станалото ПТП на ищцата са причинени както физически, така и душевни болки и страдания – обстоятелство, което се установява от събраните и неоспорени писмени, гласни доказателства и медицинска експертиза.

Настоящият състав, като съобрази всички обстоятелства по делото, намира, че исковете са доказани по основание, а при определяне техния размер следва да се разгледа *възражението на ответника* за неговото намаляване вследствие *съпричиняване* от страна на ищцата, респ. създаване на предпоставка за станалото ПТП, и той да бъде определен съгласно разпоредбата на чл.52 ЗЗД – по справедливост от съда.

Според приетото в Постановление №4/23.12.1968 г. на Пленума на ВС понятието "справедливост" по смисъла на чл. 52 ЗЗД не е абстрактно, а е свързано с преценката на редица конкретни обективно съществуващи обстоятелства, които трябва да се имат пред вид от съда при определяне размера на обезщетението. Безспорно е, че ищцата е била дете, едва на 10 години в момента на катастрофата, а понастоящем, в хода на делото – вече на 17 години, и претърпените сериозни увреждания и силните болки, които е изпитвала, както и големият дълговиден белег с дължина 15 см на главата - на границата на окосмената и неокосмената част, неминуемо са ѝ се отразили, както физически, причинявайки ѝ и психически дискомфорт – смесена тревожно-депресивна реакция, според експерта – психолог, характеризираща се с неувереност и тревожност.

И, въпреки че, според СМЕ, пострадалото момиче се е възстановило физически, емоционалната и физическа травма не е отшумяла напълно и за в бъдеще ще се наложи работа със специалисти – психолози.

Съдът, обсъждайки всички доказателства по делото и, по – конкретно, приетото по наказателното дело *съпричиняване* от страна на ищцата – пешеходец на вредоносния резултат, съобразява изводите си с тях и приема наличие на *съпричиняване от страна на*

пострадалата 30 %.

Като взе пред вид описаните по-горе и доказани болки и страдания на ищцата, техния вид, интензитет и продължителност, съдът, съобразявайки принципа за справедливост и икономическите условия в страната през 2016 г. и към настоящия момент, намира, че обезщетение в размер 130 000 лв. било адекватна обезвреда на претърпените от ищеца и доказани в производството неимуществени вреди. Пред вид вече присъденото с посоченото по – горе гр.д. и наличието на съпричиняване в посочения размер, съдът приема, че тази претенция е основателна и доказана за сумата 35 000 лв. и за тази сума следва да бъде уважена, а в останалата част – за разликата до 40 000 лв. – отхвърлена, като неоснователна и недоказана.

Върху присъдените суми следва да бъде присъдена и законната лихва, считано от дата на катастрофата - 21.06.2016 г. до окончателното изплащане.

С оглед изхода на спора на ищеца следва да се присъдят разноски, съобразно уважената част от иска, в размер 3 028 лв. – заплатено адвокатско възнаграждение.

На ответника се дължат разноски по компенсация, с оглед отхвърлената част от иска, в размер 13,13 лв.

Съдът не взема пред вид направените възражения на страните по размера на възнаграждението на процесуалните представители, пред вид минималния размер, в който разноските се присъждат.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА ЗК „Л.И.“ АД, ЕИК ****, София, бул. „****“, да заплати на М. Н. К., ЕГН *****, действаща лично и със съгласието на майка с А. Д. Б., ЕГН *****, чрез адв. П. С., САК, съдебен адрес: София, ул. “****”, на основание чл. 432, ал. 1 КЗ и чл. 86 ЗЗД сумата 35 000 лв., представляваща обезщетение за неимуществени вреди от ПТП претендирани пряко от застрахователя, ведно със законната лихва, считано от 21.06.2016 г. до окончателното изплащане и сторените разноски, съобразно уважената част от иска – адвокатско възнаграждение в размер 3 028 лв.

ОТХВЪРЛЯ иска в частта за разликата до 40000 лв., като НЕОСНОВАТЕЛЕН и НЕДОКАЗАН.

ОСЪЖДА М. Н. К., действаща лично и със съгласието на майка с А. Д. Б., да заплати на ЗК „Л.И.“ АД разноски по компенсация, с оглед отхвърлената част от иска, в размер 13,13 лв.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в четиринадесетдневен срок от съобщението за

изготвянето му пред Софийски апелативен съд.

Съдия при Софийски градски съд: _____